

бождението, въ ония мъчни за насъ врѣмена, тѣ сж могли успѣшно да се борятъ, облегнати само на своитѣ непомогнати сили, тѣ не могатъ да иматъ потребъа отъ държавна помощъ днесъ, слѣдъ освобождението. Тѣмъ могатъ да трѣбватъ само нѣкои улеснения при излизането изъ България, при връщането въ нея, може да имъ трѣбва и едно градинарско училище кждѣ Лѣсковецъ, и нищо повече. Но тѣ иматъ нужда отъ приятелски съвѣти, да не се заселяватъ въ странитѣ, въ които работятъ, да не напуцатъ дружествениятъ животъ, който въ борбата за сжществуване, прави тѣхната сила. И ако моятъ слабъ гласъ можеше да стигне до тѣхъ, азъ бихъ имъ рекълъ: хубава е, братия градинари, тая наша България. Хубава е и вашата дружествена организация. Не се изселвайте окончателно изъ България; не се отказвайте никога отъ своята организация. Не лишавайте вашето отечество отъ едни добри синове, не лишавайте вашитѣ синове отъ едно хубаво отечество, дѣто животътъ и хората могатъ да иматъ недостатъци, но дѣто вашитѣ чеда по-лесно ще научатъ онова трудолюбие, онова задружно работене и ония домашни добрѣтели, които ще направятъ тѣхното щастие, както сж направили и вашето. Не напуцайте ваша България, не напуцайте вашето дружествено устройство, ако искате и Божията благодать да не напуца вашитѣ челяди.